

DEIXAR-SE EDUCAR PER DÉU EN LA FAMÍLIA

Tema GENER 2006

La família és el primer lloc, natural i immediat en què la dimensió i la **responsabilitat** d'educar estan cridades a expressar-se i manifestar-se. Es tracta d'un **do**, de quelcom joïós, bell, de quelcom que té a veure amb el cor. Aquesta responsabilitat és també compartida pels agents exteriors a la família (escola, municipi...) Naturalment, hem de recordar que Déu és el primer educador, per la qual cosa la família està cridada a deixar-se educar per Ell escoltant dòcilment i atenta la seva Paraula: "Escolta Israel..." ¹ El text del **Deuteronomi (Dt 6, 1-9)** ens il·lumina i ajuda a comprendre com la família es deixa educar per Déu fent-se també ella educadora:

- En primer lloc, la comunicació de la fe en l'àmbit familiar. **"GRAVA EN EL TEU COR LES PARAULES DELS MANAMENTS QUE AVUI ET DONO. INCULCA-LES ALS TEUS FILLS, PARLA'N A CASA ..."**

- La nostra vivència quotidiana comunica amb senzillesa i serietat la fe? Som capaços de crear un ambient que permeti fer experiència de Jesús (oració, ajuda als pobres, reflexió, ajuda mútua, litúrgia...)?
- De quina manera ens anem *fent pares*? Estem prou formats per assumir aquesta responsabilitat? Com adquirir aquesta formació? Amb qui ens recolzem?

- La comunicació de la fe no és cosa d'un moment esporàdic sinó que té a veure amb cada moment de la nostra existència i amb tots els àmbits de la nostra vida:

"AQUESTES PARAULES...INCULCA-LES ALS TEUS FILLS, PARLA'N A CASA I TOT FENT CAMÍ, QUAN TE'N VAGIS AL LLIT I QUAN ET LLEVIS"

- La comunicació dels valors cristians mirem d'expressar-los quotidianament en l'àmbit familiar i fora de la família? En la vida quotidiana, els problemes, desitjos i dificultats ofereixen una ocasió real per a la maduració de la vida familiar?
- L'educació rebuda en la família pot portar a algunes conductes errònies:

ANTI-AUTORITAT: "Tu ets lliure"

RESPECTE EXCESSIU ALS INTERESSOS DELS INFANTS I JOVES: "Tu esculls".

DIVERSIÓ: "Tu diverteix-te sense límits".

OBERTURA A LA REALITAT: "Tu pots fer el que desitgis".

- La importància dels gestos en les tasques educatives de la família. **"LES PARAULES DELS MANAMENTS QUE AVUI ET DONO... LLIGA-TE-LES A LA MÀ COM UN DISTINTIU, PORTA-LES COM UNA MARCA ENTRE ELS ULLS. ESCRIU-LES ALS MUNTANTS DE LA PORTA DE CASA TEVA I DELS PORTALS DE LA CIUTAT"**

- A casa quins signes i gestos de la nostra fe hi són presents (icones, benedicció de taula, veneració dels ancians...)? Quins altres gestos senzills d'atenció, caritat, servei, o festa de la tradició local podríem imitar?
- La paciència, la templança, la sobrietat i les altres virtuts quina influència tenen (podrien tenir) en la forma d'educar als nostres fills? Els nostres gestos parlen d'aquestes virtuts?

"Si vols influir sobre l'altre, recorda aquesta regla d'or: no siguis mai negatiu sinó sempre positiu" Michel Quoist

Pregària: Is 44, 1-5

Bibliografia: ¹ C.M. MARTINI, *Meditaciones para las familias*, Ed PPC 1994